

Arrest

nr. 42 954 van 30 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (eerste verzoeker), die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn en X (tweede verzoeker), die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn en handelt in zijn hoedanigheid van voogd van eerste verzoeker, op 8 februari 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 januari 2010 tot behoud van de beslissing tot verlenging van de aankomstverklaring tot de datum van meerderjarigheid.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 april 2008 meldde eerste verzoeker zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.2. Op 3 juli 2008 kreeg tweede verzoeker een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

1.3. Op 23 juni 2008 diende tweede verzoeker ten behoeve van eerste verzoeker een aanvraag in om in het bezit gesteld te worden van een aankomstverklaring.

1.4. Op 11 februari 2008 kreeg eerste verzoeker een aankomstverklaring geldig tot 9 mei 2009. Later werd deze aankomstverklaring tweemaal verlengd, namelijk tot 9 november 2009 en tot 2 februari 2010.

1.5. Op 23 december 2009 diende tweede verzoeker ten behoeve van eerste verzoeker een aanvraag in om over te gaan tot afgifte van een verblijfsvergunning.

1.6. Bij schrijven van 11 januari 2010 deelde de gemachtigde van de staatssecretaris mee dat geen gevolg zal worden gegeven aan de aanvraag tot afgifte van een verblijfsvergunning en dat de beslissing tot verlenging van de aankomstverklaring tot 2 februari 2010 behouden blijft. Verzoekers werden hiervan op een niet nader bepaalde datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Behoud van de beslissing

Naam, Voornaam: (S.D.)

Geboren op (...) te (...)

nationaliteit: India

Mijnheer, Mevrouw,

Uw schrijven van 23/12/2009 heeft al onze aandacht weerhouden. Ik heb in goede orde kennis genomen van uw nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfsdocument in het kader van de toepassing van de omzendbrief van 15/09/2005. Desalniettemin kan ik geen positief gevolg geven aan uw aanvraag. De beslissing tot verlenging van de aankomstverklaring tot datum meerderjarigheid blijft behouden.

De situatie van uw pupil werd opnieuw onderzocht. Rekening houdend met alle elementen, bestaat de duurzame oplossing voor uw pupil nog steeds in een terugkeer naar zijn land van oorsprong waar een hereniging met zijn familie mogelijk is.

Er bestaat namelijk nog steeds een garantie van opvang en tenlastenemening in het land van herkomst. De moeder van betrokkene woont en leeft nog steeds in het land van herkomst en oefent nog steeds de ouderlijke macht uit. De redenen voor zijn komst naar België zijn tot op heden niet afdoende gefundeerd, niets bewijst dat de duurzame oplossing zich noodzakelijk in België dient te situeren en dat betrokkene niet kan terugkeren naar het land van herkomst alwaar hij herenigd kan worden met zijn moeder.

Conform het artikel 9 van het Europees Verdrag inzake de Rechten van het Kind is er hier geen sprake van een bevoegde overheid die beslist heeft dat betrokkene in zijn belang dient gescheiden te worden van zijn moeder. Nog, conform het artikel 22 van bovengenoemd Verdrag dienen de lidstaten te helpen, hun medewerking te verlenen en alle passende maatregelen te nemen teneinde het kind te herenigen met zijn familie.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan bovendien steeds beroep worden gedaan op de tussenkomst van IOM (met garanties op adequate opvang en verzorging).

Zolang minderjarig, kan hij genieten van de bescherming op basis van de specifieke bepalingen van de omzendbrief van 15/09/2005. Daarnaast staat het hem vrij als meerderjarige eveneens beroep te doen op de andere procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet van 15/12/1980.

Het voorleggen van een paspoort wijzigt bovenstaande niet."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Conform artikel 5 van de wet van 24 december 2002 betreffende de voogdij over niet begeleide minderjarigen wordt als minderjarig beschouwd, de vreemdeling onder de 18 jaar. Eerste verzoeker geeft in zijn verzoekschrift zelf aan dat zijn meerderjarigheid tot stand kwam op 2 februari 2010. De Raad dient dus vast te stellen dat eerste verzoeker op het moment van indienen van het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meerderjarig was.

2.2. Bij het verzoekschrift werd geen enkel stuk toegevoegd waaruit blijkt dat er ten opzichte van verzoeker enige beschermingsmaatregel genomen is of dat de voogd toelaat als wettelijke vertegenwoordiger van verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen. Dit wordt ter terechtzitting bevestigd door de raadvrouw van eerste verzoeker. De Raad acht het beroep dan ook onontvankelijk voor zover het ingediend wordt door tweede verzoeker.

2.3. Voor zover het beroep wordt ingediend door eerste verzoeker dient de Raad vast te stellen dat hij de nietigverklaring vordert van een beslissing die getroffen werd op grond van zijn specifieke hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Aangezien verzoeker ondertussen zelf stelt meerderjarig geworden te zijn, kan de gemachtigde van de staatssecretaris geen beslissing meer treffen tot afgifte van een verblijfsvergunning op grond van zijn hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige vreemdeling. De eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing kan verzoeker derhalve geen voordeel meer opleveren.

2.4. Ter terechtzitting poneert de raadvrouw van eerste verzoeker dat hij een belang ontleent aan een beslissing tot verlenging van de aankomstverklaring, maar hiermee gaat ze voorbij aan het feit dat de bestreden beslissing er reeds toe strekt een eerdere beslissing tot verlenging van de aankomstverklaring te behouden. Dit betoog kan derhalve geen afbreuk doen aan het gestelde in punt 2.3.

2.5. Aangezien verzoeker niet meer getuigt van een actueel belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, wordt het beroep onontvankelijk verklaard.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA